

[Bilgrav-Nielsen]

dagsorden, der er vedtaget, er det muligt, at disse 40 mill. kr. ville berøre en del af de 26 mill. kr., som socialdemokratiet ønsker at sende af sted. I stedet for har man fra socialdemokratiets side stillet forslag om en tekst-anmærkning, der, om jeg så må sige, spærrer kontoen, når de 26 mill. kr. er udbetalt. Det siger sig selv, at det radikale venstre stemmer for denne tekstanmærkning.

Vi har stillet et andet forslag, nemlig om at flytte 2 mill. kr. fra forsvarrets oplysnings- og velfærdstjeneste til det sikkerheds- og nedrustningspolitiske udvalg. Forslaget er en opfølgning af en aftale mellem socialdemokratiet, SF og os fra i sommer, gående ud på at følge FN-beslutningen op om, at Danmark som andre FN-lande bør bruge betydelig større midler på den sikkerhedspolitiske oplysningsvirksomhed, og vel at mærke en alsidig oplysningsvirksomhed. Vi har været tilbageholdende med at kræve nye udgifter og har derfor ment, at det var rimeligt på FOVs budget, som er på i alt 9 mill. kr., at flytte 2 mill. kr. til SNU, og vi takker for det flertal, der nu står bag dette forslag.

Vi har i øvrigt stadig planer om at komme tilbage med vort oprindelige forslag om oprettelse af en egentlig sikkerhedspolitisk oplysningsvirksomhed under undervisningsministeriet.

Der er et andet punkt, som er væsentligt for det radikale venstre, og hvor vi har stillet ændringsforslag. Det drejer sig om u-landsbistanden. Tre forslag i alt har vi stillet. De går alle ud på at genplacere 148 mill. kr., som henstår ubrugte fra 1981-budgettet. Udenrigsministeren har bekræftet, at der fra 1981 er et ubrugt beløb på 148 mill. kr., men udenrigsministeren har samtidig sagt, at regeringen ikke, som sædvane ellers er, vil samle dette beløb op på tillægsbevillingsloven. Derfor har vi stillet dette ændringsforslag.

Størrelsen af u-landsbistanden i 1981 blev fastlagt i majforliget i 1980 mellem den socialdemokratiske regering, det radikale venstre, CD og kristeligt folkeparti. Vi har altså at gøre med forligsstof her. At CD svigter dette forlig og dermed u-landene, kan måske ikke overraske så meget, men at både kristeligt folkeparti og socialdemokratiet gør det, overrasker os meget. Hr. Arne Bjerregaard, hr. Kofod-Svendsen, hr. Kelm-Hansen, hr. Kjeld Olesen, hr. Lasse Budtz har alle sammen udtalt deres uforbeholdne støtte til det radikale

venstres ønske om at samle dette ubrugte beløb op på finansloven i år. Alligevel skal vi i dag opleve, at de pågældende partier stemmer imod. Det er virkelig trist.

Gælder et u-landspolitisk forlig ikke lige så stærkt, binder det ikke lige så stærkt, som et forsvarsforlig? Er det sådan, at socialdemokratiet nu er nået dertil, at man er lettere at få i tale, når u-landsbevillingerne skal skæres ned, end når der er tale om besparelser på forsvarsområdet?

Jeg konstaterer, at socialdemokratiet i hvert fald i sit 1. september-udspil var langt hårdere i sit nedskæringsønske for u-landsbistanden end den nuværende regering. Om kristeligt folkeparti kunne jeg henvise til, hvad hr. Jens Møller har sagt. Han taler om partiets eksistensberettigelse i forhold til et nej til dette forslag. Jeg opgiver at appellere til kristeligt folkeparti. Jeg erkender, at regeringsdeltagelsen nok har krævet sin pris, men jeg må appellere til socialdemokratiet endnu en gang. Den internationale solidaritet, forpligtelsen over for eget partiprogram må vel også betyde noget for socialdemokratiet.

Jeg skal blot minde om, at for de ændringsforslag, der kommer til afstemning i dag, hvis den melding, der er givet på forhånd, holder ved afstemningerne, vil den socialdemokratiske stemmeafgivning være årsag til, at Danmark yder ca. 300 mill. kr. mindre i u-landsbistand, end tilfældet ville være, hvis socialdemokratiet fulgte sit eget partiprogram.

Til slut vil jeg gerne sige, at der er mange gode grunde til at takke både for den politiske og for den administrative ledelse af arbejdet med finansloven i og omkring finansudvalget. Der er også grund til at erkende, at den nuværende regering har haft nogle vanskelige vilkår i arbejdet med finansloven, som jo var udformet af den foregående regering. Jeg ser hen til, at vi får lidt mere ordrede og lidt mere stabile forhold omkring behandlingen af finanslove i fremtiden. Det er faktisk ret uoverkommeligt i de sidste dage at følge med i, hvad der bliver fremsat og hvad der bliver tilbagetaget af ændringsforslag henholdsvis fra regeringen og fra andre partier i folketinget.

Med disse ord skal jeg foreløbig anbefale finanslovsforslaget til videre behandling, og jeg kan vist godt konstatere, at der i år er udsigt til, at en meget betydelig del af det